

Alte Drucke

Gratulationes In Lauream Poeticam M. Petri Mederi Saxonis Transylvani, que ei Rostochii in ædibus Doct. Pet: Laurembergii. Anno 1638. 25. Aprilis, ...

Meder, Peter

Rostochii, 1638

Privilegium Poeticum.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

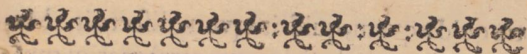
Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:ha33-1-174461

Privilegium Poëticum.

HADR IANUS A MYNSICHT CO-
MES PALATINUS, MED. U. D. P. L.
CÆS. & DIVERSORUM SACRI RO-
MANI IMPERII PRINCIPUM
CONSILIARIUS & AR-
CHIA TER.

Um rationalis animæ duæ
sint nobilissimæ & præstantissimæ
facultates, Intellectus scilicet & Vo-
luntas in quibus expressior illa Divinitatis ima-
go, nobis à Deo, singulari ejus munificentia
concessa, potissimum sita est, & signatum illud
super nos Divini vultus lumen elucet, ad has
suis perfectionibus excolendas, suo adornan-
das decore, & ad pleniorum Dei similitudinem
in qua omnis humana perfectio consistit eve-
hendas : Universa Philosophia & omnes libe-
rales artes quantum possunt, maximè elabo-
rant & collimant. Etenim Philosophia o-
mnem Virtutis, Officii, beneq; & innocenter
vivendi disciplinam continet, omnium bene-
factorum, benè dictorum Mater. Jurispruden-

tia quid æquum, quid iniquum discernit. Mathematicarum doctrinarum terrâ mariq; multis rebus ac temporibus creber est usus. Poët aut prodesse volunt aut delectare, aut simul & jucunda & idonea dicere vitæ. In terris sanè nihil est admirabile atq; magnum, præter virtutes & scientias: Proinde unus ille Mundi Rex & constitutor scientiarum semina cupiditatemq; cognoscendi mortalibus ingeneravit, & non frustrâ insevit, modo adhibeatur cultura, quâ adolescant illa semina, fructusq; pariant innumerabiles. Cum verò in homine nihil sit præstantius atq; divinius, quàm mentis ac rationis actiones, certè nulla erit rationis functione nobilior: Illa autem est intelligere, quo uno mens alitur. Propria verò Rationis actio est, indagare, & quotidie aliquid cognoscere. Unde animorum nostrorum origo in terris nulla apparet: quoniã cœlestis est istoq; modo ad Divinam similitudinem pervenitur; Non immeritò igitur apud omnes nationes atq; populos eruditis & sapientibus viris summus semper tributus est honos, amplissimaq; decreta præmia, Philosophis, Oratoribus, Mathematicis, Poëtis, Medicis, & Juris Consultis. Hinc

Reges

Reges ac Principes viris doctis amicitia suæ fo-
rens cupidissimè patefecerunt, semperq; singu-
lari eos liberalitate, benevolentiaq; prosecuti
sunt, seq; illis instituendos tradere voluerunt,
& nomen sibi immortale compararunt. Inde
ipsi Poëtæ fatentur ingenuè, adsequenda lau-
dis aviditate se teneri, ita enim ex illis non mi-
nimus Ovidius : *Quid petitur Sacris nisi tantum
fama Poëtis ? hoc precium nostri summa laboris
habet.* Ipse quoq; Tullius Cicero Philotimiae
suæ notas & indicia non obscura cùm in omni-
bus suis operibus reliquit, tum maximè verò
in Epistolâ ad Lucium Historicum expressit,
ubi scribit, ardere se cupiditate incredibili, no-
men ut suum scriptis celebretur, & illustretur.
Hinc etiam licet concludere omnibus liberali-
bus artibus cum Philosophiâ maximum com-
mercium intercedere : & Poeticam integu-
mentis suis omnem liberalibus ingeniis deco-
ram cognitionem sapientiamq; complecti.
Quid n. aliud est Poetica, inquit Maximus Ty-
rius, quàm Philosophia tempore quidem vetu-
sta, compositione Metrica, sententiis Mytho-
logica, ac fabularum in volucro tecta. Ipse
Plato Poetas, modo Sapientiæ Patres ac Duce

modo Deorum interpretes, modo Deorum filios appellat. Quàm studiosè idem Plato Aristoteles Homerum legerint, quàm sæpè ejus testimoniis ad res suas confirmandas, utantur, ex historicis patet. Quoniam autem ex præcipuo totius ferè Philosophiæ lumine Poetica est ex omnium disciplinarum nucleo condita placenta, ac ex doctissimis quibusquam flosculis compositum mellificium, Ars hæc à Romanorum Imperatoribus singulari beneficio ornata est, quæ à nonnullis divini Spiritus in hominem transfusi propago dicitur; Inde Ovidius: *Est Deus in nobis, agitante calefactus illo: Sedibus æthereis Spiritus ille venit.* Sed quid in re tam manifesta immoramur? Ipsa divina scriptura locuples testis est. Poeticam tanquam singulare donum & bonum cum cæteris liberalibus, & ingenuis artibus & disciplinis, immenso DEI beneficio concessum hominibus, & non ociosorum hominum commentum, aut inane fabulamentum esse, ut olim Erastotenes calumniabatur, teste Cœlio lib. 7. c. 1. Hinc ob Poetarum, dignitatem, authoritatem, eloquentiam, & scientiam, singulari honoris titulo à Casareâ Majestate Poetæ sunt condecorati,

rati, & Laureâ coronati: ab illis enim, & in re
bus Spiritus, & in verbis subtilitas, & in affecti-
bus, motus omnis, & in scriptis decor petitur.
Cum igitur Præstantissimus, & Doctissimus
Dn. M. PETRUS MEDERUS Ceidinenſis Sa-
xo-Transylvanus, cujus excellens ingenium, &
exquifita in arte Poetica ſcientia, quaſi Jaspis,
aut Pyropus in auro eluceſcit; à me inſignia
illa honoris peteret: honeſtiſſimæ ejus petiti-
oni denegare nolui: Varia enim carminum ge-
nera, paſſim divulgata, ſatis evincunt, illum in
Poetica facultate, multis aliis antecellere. Ex
his cauſis ego HADRIANUS à MYNSICHT
ex Imperiali dignitate, Sacri Palatii Comes &c.
Te M. PETRUM MEDERUM CEIDINEN-
SEM SAXONEM TRANSYLVANUM, Laureâ
Coronâ tranſmiſſâ Poetam Laureatum Cæſa-
reum facio, creo, declaro, ac pronuncio, mini-
mè dubitans quin hac, quam nunc adeptus es,
dignitate, in Dei, Eccleſiarum, Romanorum
Imperatorum, Rerum publicarum, bonorum-
que Virorum laudem ſis uſurus; imò & præ-
ſentium literarum tenore, in optimâ formâ,
atq; ita ſolenniter te coronatum eſſe confirmo,
ac ſi ab ipſo Divo Imperatore, aut à Divis ejus

Antecessoribus, Romanorum Imperatoribus,
esses Laureæ Poeticæ insignibus ac Titulis in-
signitus. Adeoq; hunc tibi honorem defero,
ut in toto Romano Imperio, ubicunq; loco-
rum & terrarum actus Poeticos, in eâ arte, sci-
licet scribendi, legendi, commentandi, inter-
pretandi exerceas, idq; palam & liberè, omni-
busq; ornamentis, insignibus, immunitatibus,
exceptionibus, prærogativis, libertatibus, con-
cessionibus, honoribus, favoribus, indultis &
gratiis iis fruaris, quibus & alii, in hoc dignita-
tis fastigium evecti, ubertim gaudent & fruun-
tur. Quæ omnia, nè ullo unquam tempore,
sub pœna in diplomate expressa, quæ est 50.
Marcarum auri puri, in dubium vocari queant,
hasce patentes meas literas Palatinatus mei Si-
gillo ac manus subscriptione munire volui.
Dabantur Swerini in Aula Megapolitana, die
nono Aprilis stilo veteri, Anno suprâ Millesimi-
um & Sexcentesium Trigesimo octavo.

HADRIANUS à MYNSICHT.
Aula Cæs. Comes &c.